> Strapionemu należy się litość od przyjaciela, ale on opuścił bojaźń Wszechmogącego.
>
> *— Hioba 6:14*

Książka: Stary Testament / Hioba
Tematy: przyjaźń, szacunek, bliźni

Interpretacja:
Hioba 6:14 mówi o tym, jak ważne jest zaznanie pocieszenia w chwilach cierpienia. Księga ta opisuje historię jednej z najbardziej znanych postaci Starego Testamentu – człowieka, który przeszedł przez szereg prób wystawiających na ciężką próbę jego wiarę w Boga oraz cierpliwość wobec Niego.

W tym fragmencie *Hiob* rozważa, jak istotna jest obecność towarzysza, który dzieli z nami ciężar cierpienia. Tekst ten podkreśla potrzebę obecności drugiego człowieka w chwilach bólu i samotności – kogoś, kto ofiaruje pocieszenie i wsparcie.

Ponadto werset ten odnosi się do osób, które zatraciły bojaźń przed *Wszechmogącym*. Można to interpretować jako odniesienie do tych, którzy stracili wiarę w Boga lub odeszli z wyznaczonej przez Niego drogi.

Jak możemy odnieść to do własnego życia?

Pocieszenie jest niezbędne w okresach bólu i cierpienia; lekcja ta dotyczy każdego, niezależnie od wyznania czy przekonań. W trudnych chwilach wszyscy potrzebujemy wsparcia i obecności drugiego człowieka.

Możemy zastosować to przesłanie w naszych relacjach z innymi. Powinniśmy być gotowi nieść pocieszenie i wsparcie przyjaciołom, rodzinie oraz znajomym przeżywającym trudne

chwile. Co więcej, sami również możemy szukać ukojenia u innych, dzieląc się naszymi zmaganiami i troskami z ludźmi, którym ufamy.

Jednocześnie werset ten przypomina nam, jak ważne jest, by nie tracić wiary w Boga. Choć nauka ta jest szczególnie istotna dla osób wierzących, można ją interpretować szerzej. W chwilach cierpienia łatwo jest kwestionować sens naszego istnienia czy rolę Boga w naszym życiu. Jednak zachowanie wiary w siłę wyższą może pomóc nam odnaleźć sens w doświadczanych trudnościach i dodać sił do dalszego życia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Cudzołożnicy i cudzołożnice, czy nie wiecie, że przyjaźń ze światem jest nieprzyjaźnią z Bogiem? Jeśli więc ktoś chce być przyjacielem świata, staje się nieprzyjacielem Boga.
>
> *— Jakuba 4:4*

Książka: Nowy Testament / Jakuba
Tematy: przyjaźń, Bog, grzech, świat

Interpretacja:
W tym fragmencie apostoł *Jakub* nazywa pewnych ludzi „cudzołożnikami” – nie mając na myśli dosłownego aktu cudzołóstwa, lecz raczej duchową niewierność wobec Boga. Stawia nas on w obliczu szokującej prawdy: bycie przyjacielem świata oznacza bycie wrogiem Boga. Co jednak oznacza to stwierdzenie?

Przyjaźń ze światem

Przyjaźń ze światem nie oznacza po prostu posiadania przyjaciół, którzy nie są chrześcijanami. Chodzi raczej o przedkładanie miłości do spraw tego świata nad miłość do

Boga. Wiąże się to z rozdarciem w kwestii lojalności: próbujemy bowiem podobać się Bogu, a jednocześnie staramy się wpasować w otoczenie i zyskać akceptację świata. Gdy czujemy presję, by pójść na kompromis w kwestii naszego duchowego postępowania dla zdobycia społecznej akceptacji, nasza przyjaźń z Bogiem zostaje wystawiona na szwank.

Wrogowie Boga

Będąc przyjaciółmi świata, stawiamy się w pozycji wrogiej wobec Boga. Zamiast koncentrować nasze oddanie na Nim, skupiamy się na świecie – na jego pragnieniach i oczekiwaniach. Czujemy się komfortowo, gdy nasze poglądy są akceptowane i uznawane przez społeczeństwo za normalne, lecz odczuwamy niepokój, gdy nasze przekonania różnią się od poglądów otoczenia. W tym sensie nasza uwaga przesuwa się z Boga i Jego planu dla naszego życia na chęć zadowolenia innych i zdobycia ich aprobaty.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Jeśli bowiem jeden upadnie, drugi podniesie swego towarzysza. Lecz biada samotnemu, gdy upadnie, bo nie ma drugiego, który by go podniósł.
>
> *— Kaznodziei 4:10*

Książka: Stary Testament / Kaznodziei
Tematy: przyjaźń, bliźni, relacje

Interpretacja:
Księga Koheleta to księga biblijna napisana przez króla *Salomona*, w której rozważa on sens życia i dążenie do szczęścia. Salomon mówi w niej o marności ziemskich przyjemności oraz o znaczeniu obecności Boga w naszym życiu. Cytowany werset

pochodzi z czwartego rozdziału, w którym Salomon porusza temat ucisku i niesprawiedliwości panujących na świecie.

Wartość wzajemnej pomocy

Werset ten podkreśla znaczenie wzajemnego wsparcia i wskazuje, że potrzebujemy innych ludzi, aby pokonywać trudności. W życiu nieustannie napotykamy przeszkody i problemy, lecz gdy mamy kogoś, kto nas wspiera i służy pomocą, wszystko staje się łatwiejsze. W trudnych chwilach niezwykle ważne jest posiadanie osoby, która nas wysłucha i okaże wsparcie.

Co więcej, wzajemna pomoc pozwala nam wspólnie się rozwijać. Dzieląc się z innymi naszymi doświadczeniami i wiedzą, możemy się od nich uczyć i doskonalić jako ludzie. Biblia uczy nas miłować bliźniego jak siebie samego, a wzajemna pomoc stanowi praktyczny wyraz tej miłości.

Niebezpieczeństwo samotności

Werset ten przypomina również o zagrożeniach płynących z samotności. Gdy jesteśmy sami, możemy czuć się bezradni i zagubieni. Brak towarzystwa i wsparcia bywa przyczyną smutku oraz depresji. Ponadto w samotności stajemy się bardziej narażeni na ataki nieprzyjaciela.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A jeśli kto przemaga jednego, to dwaj stawią mu czoła, a potrójny sznur nie rozerwie się tak łatwo.
>
> *— Kaznodziei 4:12*

Książka: Stary Testament / Kaznodziei

Tematy: przyjaźń, relacje, siła

Interpretacja:
Biblia jest pełna mądrych i sprawiedliwych przesłań, które skłaniają nas do refleksji nad codziennym życiem. Księga Koheleta zawiera szczególnie ważny werset *Kaznodziei 4:12* – mówiący o znaczeniu wspólnoty i o tym, jak wiele możemy osiągnąć dzięki współpracy.

Jednego można pokonać, ale we dwoje można się obronić

Po pierwsze, werset ten stwierdza: *„A jeśli kto przemaga jednego, to dwaj stawią mu czoła”*. Oznacza to, że w obliczu przeważających sił kluczowe jest skorzystanie z pomocy i wsparcia innych, aby uniknąć klęski. Życie bywa trudne i stawia przed nami wiele wyzwań, lecz obecność przyjaciół czy rodziny ułatwia pokonywanie przeszkód. Biblia wzywa do tworzenia wspólnoty opartej na zaufaniu, w której każdy członek może liczyć na wzajemne wsparcie.

Sznur potrójnie skręcony niełatwo zerwać

Dalej czytamy: *„a potrójny sznur nie rozerwie się tak łatwo”*. Wskazuje to na siłę płynącą ze współpracy. Sznur spleciony z trzech nici jest wytrzymalszy niż ten złożony tylko z dwóch. Podobnie jest z nami: gdy działamy wspólnie, możemy osiągnąć więcej i łatwiej pokonywać trudności. Jest to szczególnie istotne w sytuacjach kryzysowych, w których zgrana grupa może odegrać kluczową rolę.

Jedność w różnorodności

Warto pamiętać, że wspólnota nie składa się wyłącznie z osób podzielających nasze poglądy czy przekonania. Różnorodność i otwartość na innych to fundamenty budowania silnej społeczności. Choć kuszące może wydawać się otaczanie ludźmi myślącymi tak jak my, warto tworzyć zróżnicowane grupy, wnoszące rozmaite perspektywy i umiejętności. Jedność w różnorodności stanowi potężną siłę w pokonywaniu wyzwań.

Biblia uczy nas szukać wsparcia we wspólnocie i współpracować dla osiągania wspólnych celów. Przypomina o konieczności wzajemnego wspierania się – nie tylko w chwilach

kryzysu, ale i w codziennym życiu. Ważne jest, by otaczać się ludźmi, którzy dodają nam sił i inspirują, gdy mierzymy się z wyzwaniami i dążymy do realizacji naszych marzeń.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Lepiej jest dwom niż jednemu, gdyż mają dobry pożytek ze swojej pracy.
>
> *— Kaznodziei 4:9*

Książka: Stary Testament / Kaznodziei
Tematy: przyjaźń, relacje, praca

Interpretacja:
Zanim zagłębimy się w znaczenie i zastosowanie Księgi *Kaznodziei 4:9*, kluczowe jest zrozumienie kontekstu i tła tej księgi. Została ona napisana przez króla *Salomona* – uważanego za najmądrzejszego człowieka w Biblii – prawdopodobnie pod koniec jego życia. Salomon rozważa w niej marność i bezsens życia, poszukując odpowiedzi poprzez mądrość i doświadczenie.

W rozdziałach poprzedzających werset 4:9 Salomon pochyla się nad samotnością i smutkiem osoby pracującej w odosobnieniu, niemającej nikogo, z kim mogłaby dzielić trud pracy czy otrzymać wsparcie w chwilach próby. To właśnie na tym tle pojawia się stwierdzenie: lepiej jest dwóm niż jednemu.

Werset ten uczy nas, jak ważna jest praca zespołowa, współpraca i łączenie sił w dążeniu do wspólnych celów. Dwie osoby współpracujące ze sobą mogą osiągnąć znacznie więcej w krótszym czasie i uzyskać lepsze rezultaty niż ktoś pracujący w pojedynkę. Jest to szczególnie istotne w środowisku zawodowym, gdzie współpraca i praca zespołowa mają

kluczowe znaczenie dla sukcesu firmy czy projektu. Przesłanie zawarte w *Kaznodziei 4:9* odnosi się jednak również do innych sfer życia, takich jak relacje międzyludzkie, rodzina, przyjaźń czy wiara.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*